

ΚΑΡΔΑΣΗ ΕΙΡΗΝΗ

ΟΔΗΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ 3 ΑΞΟΝΕΣ:

- 1.. Δημόσιος/ιδιωτικός χώρος και φύλα.
2. Παραγωγή έμφυλων ταυτοτήτων.
3. Ιεραρχικές σχέσεις μεταξύ των φύλων.

Επιχειρήματα ομάδας α΄: «Γυναίκα/άντρας γεννιέσαι»

1. **Με βάση το κείμενο της εφημερίδας του 1928 «Νέα Ημέρα»:** Οι γυναίκες έχουν πνευματική και συναισθηματική ανισορροπία πολλές μέρες τον χρόνο λόγω εμμηνου ρύσεως, άρα δεν μπορούν να σκεφτούν λογικά, είναι επικίνδυνο και αποκρουστικό να έχουν εκφράζουν άποψη για τα πολιτικά – προορίζονται για τον ιδιωτικό χώρο, όχι για τον δημόσιο. Αντίθετα, οι άντρες «από την φύση τους» δεν έχουν τέτοιους «φυσικούς περιορισμούς» όπως οι γυναίκες και γι' αυτό διαθέτουν ορθολογισμό και πρέπει να αποφασίζουν στον δημόσιο χώρο.
2. **Με βάση το κείμενο της σελ. 116 του γιατρού Πόσνερ το 1847, όπου απεικονίζει τον γυναικείο σκελετό ως όμοιο με τον παιδικό:** Όπως ένα παιδί είναι ανώριμο, γιατί δεν έχει αναπτυχθεί ο εγκέφαλός του, επομένως χρειάζεται καθοδήγηση από τον ενήλικα που πρέπει «να του μάθει ποιο είναι το σωστό» και «να το στρώσει», έτσι και η γυναίκα έχει μικρό εγκέφαλο, άρα αξίζει την ίδια μεταχείριση. Επίσης, τα μέλη του σώματός της είναι από την φύση της κοντά και λεπτεπίλεπτα, άρα είναι ευαίσθητη και πρέπει να μπει «υπό προστασία». Το πρότυπο σώματος του άντρα είναι η πυραμίδα να είναι με την βάση προς τα επάνω, άρα ο κορμός της γυναίκας θεωρείται «ανεστραμμένος» από το «κανονικό», το «φυσιολογικό» που εκπροσωπεί τον σωματότυπο του άντρα. Και ποια γυναίκα δεν θα ήθελε, σύμφωνα με αυτή την αντίληψη, να ακουμπήσει στο πλατύ στέρνο ενός άντρα και να τεθεί υπό την προστασία του; Επομένως, η ανατομία σου καθορίζει και τον ρόλο που θα έχεις στην ζωή σου.
3. **Με βάση την αντίληψη των social media για τον θάνατο της Ελένης Τοπαλούδη:** Όταν η γυναίκα σηκώνεται και πάει με τον φίλο της για να συννευρεθεί και γνωρίζει ότι είναι και ο φίλος του μαζί, τι πιστεύει, ότι θα παίξουνε τις κουμπάρες; «Αυτή», εξ ορισμού, είναι από τις «εύκολες», είμαστε σίγουροι ότι τον προκάλεσε και μετά τον απέρριψε. Πώς, λοιπόν, να μην αντιδράσει ο άνθρωπος; Από ένα αθώο χαστουκάκι ξεκίνησε το πράγμα – δεν έχετε ακούσει ότι το ξύλο είναι αφροδισιακό για το τη σχέση του ζευγαριού; – και πες ο ένας, πες ο άλλος ήρθε το κακό... Αλλά, ποιος έκανε την αρχή;

Επιχειρήματα ομάδας β΄: «Γυναίκα/άντρας γίνεσαι»

1. **Με βάση το κείμενο της σελ. 117 του βιβλίου, που μιλάει για τη σχέση ποτού με τις έμφυλες ταυτότητες:** Καθώς επιτελούν τις συγκεκριμένες πρακτικές, περνάει η αντίληψη ότι «οι γυναίκες είναι για να λένε τον καφέ και να κουτσομπολεύουν», ενώ «οι άντρες έχουν ανάγκη να ξεσκάσουν και να μιλήσουν για πιο σοβαρά πράγματα». Αυτός είναι ένας από τους τρόπους που έχει κατασκευαστεί η αντίληψη

ότι ο δημόσιος χώρος «ανήκει» στο αντρικό φύλο, ενώ ο ιδιωτικός στο γυναικείο.

2. Με βάση το άρθρο «Η αντίληψη αρρενωπότητας και θηλυκότητας σε έλληνες φοιτητές» του Ευστράτιου Παπάνη: Ο άνθρωπος γεννιέται με ένα βιολογικό φύλο και, μέσα από διαδικασίες που περιγράφονται στις διάφορες γνωσιακές θεωρίες και θεωρίες μάθησης «κατασκευάζεται» η κοινωνική ταυτότητα του φύλου, μέσα από καθημερινές επιτελέσεις ρόλων, που δίνουν συγκεκριμένο πολιτισμικό νόημα στις δράσεις μας. Όταν κατασκευαστεί η ταυτότητα φύλου φυσικοποιείται, δηλαδή φαίνονται ως φυσικά τα χαρακτηριστικά που έχουν κατασκευαστεί και βιολογικοποιείται, δηλαδή ανάγονται στην βιολογία.

3. Με βάση το άρθρο-κριτική του Γ. Ζέρβα «Ιωάννα Μπέλλα, να σου γνωρίσουμε την Ελένη Τοπαλούδη...»: Οι ιεραρχήσεις στη ζωή μας έχουν δημιουργηθεί ιστορικά μέσα από συγκεκριμένες οικονομικές, κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες. Νομιμοποιούνται από συστήματα αντίληψης-σκέψης που εκφράζουν οι κυρίαρχες κοινωνικές τάξεις και οι ελίτ κάθε κοινωνίας, εσωτερικεύονται μέσα από τους ανθρώπους μέσα από διάφορους μηχανισμούς, έτσι ώστε η δομή να περνάει στη δράση των ανθρώπων. Η δράση αυτή καταρχήν αναπαράγει το σύστημα μέσα από πρακτικές πειθάρχησης του σώματος (**Bourdieu, «αντικειμενοποίηση»:** μαθαίνουμε να αντιμετωπίζουμε τα πράγματα ως μηχανισμούς εν-φύσης, ενσωματώνουμε και αναπαράγουμε αξίες, συμπεριφορές, κοινωνικές σχέσεις). Όμως, η δράση είναι επινοητική, μπορεί να αναπαράγει και αντιστάσεις στο σύστημα, όταν οι άνθρωποι μορφώνονται και αναπτύσσουν κριτική σκέψη στα πράγματα, οπότε η ίδια η δράση δημιουργεί ενδεχόμενες προϋποθέσεις μεταβολής στάσεων, συμπεριφορών κλπ. (**Giddens: «δομοποίηση»:** διαλεκτική σχέση μεταξύ δρώντων υποκειμένων και δομών, που μεταβάλλονται μέσα από τη δράση των υποκειμένων. Η δομή αποτελεί το μέσον, όσο και το αποτέλεσμα της δράσης). Στη νεωτερικότητα, ο πλουραλισμός επιλογών των θεσμικών πεδίων προτρέπει σε αναστοχαστικότητα του υποκειμενικού βίου: το υποκείμενο αναδιαμορφώνεται αναστοχαστικά ενσωματώνοντας διαρκώς νέα δεδομένα. Υπονομεύεται η «βέβαιη» γνώση μέσω διαρκούς αλλαγής.

Αυτό που περιγράφεται ως **«κοινός νους»** στις αντιλήψεις των social media για τις ιεραρχικές σχέσεις ανδρών-γυναικών **"και ποια γυναίκα δεν έχει φάει χαστούκι σε καβγά;"** είναι ακριβώς ένας τρόπος αναπαραγωγής των ιεραρχικών σχέσεων και καλώς καταλήγει ο αρθρογράφος: **«Για κάθε "Ελένη Τοπαλούδη" κρύβεται από πίσω μια "Ιωάννα Μπέλλα"».**